

Beste bezoeker,

De lente lijkt weer voorbij te vliegen. Zolang het niet té koud is lopen de bloemen van de *Magnolia's* niet al te veel schade op en blijven ze al bij al goed geconserveerd. Maar als de temperaturen weer stijgen is de Magnoliabloei zo weer voorbij. Geniet dus volop van de zeer tijdelijke bloemenpracht op de Magnoliaweide. Ook de *Rhododendrons* geven al kleur aan het Marnefbos en het Verlatbos. Op onderstaande kaart vind je de locatie van een paar markante bomen en struiken. Een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Veel ontdekkingsplezier!

- 1: *Rhodotypos scandens*:** Dit Chinese struikje met zijn delicate witte bloemetjes behoort gek genoeg tot de Rozenfamilie. Dat is apart want de bloemen lijken wel wat op rozen maar hebben slechts 4 kelk- en kroonblaadjes (5 bij echte Rozen) en de bladeren staan tegenover elkaar in plaats van verspreid. Het is een monotypisch geslacht wat wil zeggen dat er maar 1 soort *Rhodotypos* bestaat. De plant is nauw verwant aan *Kerria* en wordt in het Nederlands Schijnkerria genoemd. De frisgroene bladeren hebben geprononceerde nerven met gezaagde bladrand. Van de herfst tot nu zijn de blinkende, zwarte steenvruchtjes te zien die vaak in clusters van 4 bij elkaar staan.
- 2: *Liquidambar formosana Monticola Group*:** Het blad van deze Amberboom uit China is altijd 3-lobbig en verkleurt in de herfst prachtig scharlakenrood. Bij deze *Liquidambar* ontbreken de typische kurklijsten op de twijgen. Als je goed kijkt zie je nu de mannelijke bloeiwijzen (rode bolletjes gevormd door gegroeperde meeldraden). Tegelijkertijd zie je nog een paar stekelige doosvruchten aan lange dunne stelen van vorig seizoen.
- 3: *Acer macrophyllum*:** Zoals je al kan afleiden uit de wetenschappelijke naam heeft deze esdoorn uit de westelijke kuststreek van Noord-Amerika zeer grote bladeren die een diameter van 15 à 30 cm kunnen hebben. Momenteel ontluiken de bladeren pas en zijn het vooral de reusachtig uitgegroeide knopschubben en bengelende groengele bloeiwijzen die opvallen. Het hout is in trek voor meubels en piano's en van het sap maakt men ahornsiroop.
- 4: *Magnolia x brooklynensis 'Evamaria'*:** De kruising tussen de roze *Magnolia liliiflora* en de gele *Magnolia acuminata* leverde deze unieke en oogstrelende mengeling van groen, oudroos en lichtgeel op. Hij kreeg de naam *brooklynensis* als verwijzing naar de Brooklyn Botanic Garden (New York) en Evamaria naar Evamaria Sperber die er de kruising uitvoerde in de jaren '50. Een andere topper van haar hand is *Magnolia 'Elizabeth'* met gele bloemen.
- 5: *Magnolia 'Lemon Star'*:** (*Magnolia acuminata* x *Magnolia kobus* 'Norman Gould') : Deze kruising werd ontwikkeld door August Kehr (USA, 1992) en hier bij ons opgekweekt en geselecteerd door Philippe de Spoelberch. De naam heeft hij te danken aan de kleur die aan citroenijs doet denken. De bloem met 6 bloemdekbladeren opent zich helemaal waarbij het bloemhart zichtbaar wordt. De vrij grote bloemen ontluiken geelgroen, worden dan geel en verkleuren uiteindelijk crème-wit. Ze verschijnen samen met het blad waar ze een mooi contrast mee vormen.
- 6: *Rhododendron dilatatum*:** De opvallende, fuchsia-roze bloemen van deze Japanse *Rhododendron* gaan wijd open: vandaar de soortnaam *dilatatum*. Hij groeit ondermeer tussen de lavarotsen van Mount Fuji in het zuiden van Honshu. Samen met de Japanse kerselaars vormen de bloemen het teken dat de lente is aangebroken. Bloemsteel en bloemkelk dragen bleke haartjes.
- 7: *Rhododendron augustinii 'Trewithen'*:** De bloemen van deze *Rhododendron* hebben een aparte paarsblauwe kleur. De bladbovenzijde voelt zijdezacht aan door de fijne beharing. Als je goed kijkt zie je ook haartjes staan op de hoofdnerf van het blad. Ze dragen piepkleine schubbetjes die een lichtkruidige geur verspreiden als je over het blad wrijft. Trewithen verwijst naar het gelijknamig kasteeldomein in Cornwall.
- 8: *Taxodium distichum*:** De Moerascipres is inheems in het zuidoosten van Noord-Amerika en maakt deel uit van de Cipresfamilie (Cupressaceae). Je treft hem vaak als parkboom langs het water aan. Het is een van de weinige bladverliezende naaldbomen. De kortloten staan verspreid en vallen in de herfst in hun geheel af na eerst prachtig geel, oranje te verkleuren. Op latere leeftijd ontwikkelt hij vaak zogenaamde 'ademwortels' of pneumatoforen. We hopen dat de bomen die hier in de vijver staan dit na verloop van tijd ook zullen doen. Jonge bomen hebben een slanke piramidale vorm. De vezelige roodbruine schors schilfert vaak af.
- 9: *Fraxinus ornus*:** Als de Pluimes of Manna-es volop in bloei staat ruik je hem al van ver. De geur heeft wat weg van vers gemaaid reukgras. Ze ontluiken groenbruin en kleuren later wit en staan in eindstandige pluimen. Eens volgroeid geven de witte bloemen de boom een lief, wollig uitzicht. De oneven geveerde bladeren ontluiken bronskleurig en bestaan uit 5 à 9 ovale deelblaadjes. Het honingzoete boomsap dat ook wel 'Manna' wordt genoemd, tapt men in Sicilië af om er een laxerende siroop van te maken.
- 10: *Fagus lucida*:** Heb je al eens een beuk in bloei gezien? Hier bij deze jonge Chinese beuk zijn de harige mannelijke bloemetjes goed zichtbaar. Het blad is smaller dan bij de gewone beuk en ontluikt nu frisgroen. In China worden de jonge blaadjes gegeten. De soortnaam *lucida* verwijst naar het blinkende blad.